

Д-ръ Иванъ Селимински.

(1798—1877)

Единъ отъ най-ревностнитѣ, най-интелигентнитѣ и най-съзнателнитѣ българи прѣзъ първата половина на XIX вѣкъ, когато въ България господствуваше мракътъ, невѣжеството и неизказания тероръ отъ гръци и турци, когато българинътъ бѣ изгубилъ и понятие за себе си и своята народностъ, — прѣзъ тая мрътва и страховита епоха живѣ и дѣйствува д-рътъ на медицината, просвѣтениятъ Иванъ Селимински. Благодарение на своитѣ дарби и природна интелигентностъ той се издига до съзнание за наука, за просвѣта, но и, което е характерно, той изпрѣварва Раковски съ идеята за организиране на народа, за да си извоюва свободата; той схвана невѣжеството, въ което гинѣше българския народъ и се помжчи съ всички сили да му помогне, да го разбуди, — Д-ръ Ив. Селимински пожертвува цѣлото свое битие прѣдъ народния олтарь, за народното въздигане. До скоро забравенъ, образътъ на Селимински днесъ витае въ съзнанието на българитѣ като единъ отъ неговитѣ отлични, първостепенни синове и ралѣтели, като единъ отъ най-мощнитѣ дѣйци за създаването на съврѣмenna България, — чрѣзъ своя умъ, чрѣзъ своитѣ дѣла, чрѣзъ своитѣ срдства.

Д-ръ Селимински се родилъ въ Сливенъ на 24 декември 1798 год. Тогава Сливенъ се е наричалъ по гръцки Силимносъ, оттамъ и названието Селимински. „Роденъ съмъ, казва той въ своитѣ записки,